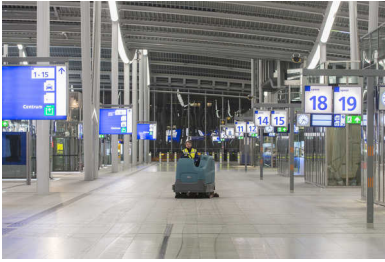

Stilte voor de storm in daluurtjes

In alle eenzaamheid poetst deze schoonmaker de tegels van de immense stationsvloer.

FOTO'S KOEN LAUREIJ

Ellen van Overbeek en Ilias Siaman serveren koffie aan nachtelijke bezoekers in de stations-kiosk.

Op Utrecht CS gaat de deur nooit op het nachtslot. Er is hooguit zoiets als de luwte van de nacht: een paar uurtjes van stilte voor de dagelijkse reizigersstorm.

Het is half vier in de ochtend en snijdend koud. Het station baadt in licht, in een onwerkelijke sfeer. Wat overdag een krioelende mierenhoop lijkt, doet nu nog het meest denken aan een grote, leeggelopen badkuip.

Een enkele schoonmaker rijdt er trage rondjes op zijn schrobmachine. Nu de stationsvloer niet door tienduizenden voeten tegelijk wordt betreden, zie je ineens hoe groot dat eigenlijk is, 25.000 vierkante meter.

Bij de AH to go worden de vakken gevuld. Bij Smullers staan de stoelen omgekeerd op de tafels. Een plukje leven is er bij de stations-kiosk. Van donderdag tot en met zondag 24 uur per dag open. Op andere dagen ook nog een paar uur dicht. De koffie wordt

geserveerd door Ellen van Overbeek en Ilias Siaman. Zij vormen hier een hechte tandem. Drie keer in de week staan ze van tien tot zes in de kiosk. Zij weten als geen ander wat de dal-uren van Utrecht CS brengen.

Maar déze nacht is stil, zegt Ellen. Terwijl toch net de studiebeurzen zijn overgemaakt. Het zal met de bittere kou te maken hebben.

Elk uur spoelen wat reizigers per nachttrein aan. Er zijn er ook, die de kleine uurtjes doden, tot de eerste trein hen naar huis brengt. Kom maar eens terug in een vrijdag- of zaterdagnacht, zeggen Ellen en Ilias. Dan staan ze met tientallen voor hen in de rij. Dronken, soms. Grote mond. Baldadig, brutaal. Geduld is dan je beste vriend.

Handjevol

Bijzondere ervaring, Utrecht CS vóór het krieken van de dag. Overdag passeren er zó veel gezichten dat je eigenlijk niemand meer ziet. Maar in de nacht laat de werkelijkheid zich terugbrengen tot een handjevol gezichten dat tot je spreekt.

Luz haalt haar zwabber door de toiletten. De tegels komen glinsterend uit het sop tevoorschijn. "Daar is het overdag te druk voor." Een vergelijkbaar verhaal vertelt de schoonmaakploeg op spoor 18a. Die haalt hier kauwgom weg. Vierhonderd meter in één nacht. Ook voor hen geldt: "Kansloos overdag."

Net als de stationskiosk is ook de servicewinkel van NS de hele nacht open. Je kunt er een taxi regelen, Green-wheels boeken of gewoon een kaartje kopen. De baliemedewerkster zegt het maar ronduit: niets leuks aan, tegenwoordig, dat nachtwerk. Ter verklaring knikt ze naar haar 'bodyguard'. Beveiligers Martijn Eijbersen zit naast haar en wijst met zijn duim over de schouder.

Daar ligt ook nog de herder Raton in een kooi achter de balie. Als iemand niet meer voor rede vatbaar is en agressieve taal begint uit te slaan, is het meestal afdoende als hij Raton uit zijn kooi haalt.

En dat gebeurt regelmatig: "Als je in het holst van de nacht naar huis wilt en de trein rijdt niet, dan richt alle frustratie zich op die éne medewerker van de NS. Die heeft het dan gedaan", zegt Martijn Eijbersen.

Bij de stationskiosk warmt Chris van Zijlen zijn handen aan een beker koffie. Hij is hoofdconducteur en staat op reserve. Valt ergens een collega uit, stapt hij op de trein. Zo niet, dan bestaat zijn dienst uit geduldig wachten. Hij groet een koppeltje beveiligers in gele hesjes. "Dat werk heb ik óók gedaan: Veiligheid & Service. Bewust en alert, dat is wat deze jongens moeten zijn. Over dit station wordt ook in de nacht goed gewaakt."

Vier man sterk voert Veiligheid & Service even later een amokmaker op een van de perrons af. Een paar laatste, beschonken stappers willen inchecken, één van hen lukt het maar niet zijn ov-kaart recht voor de scanner te krijgen. Drie meiden nemen gillend bezit van de stationspiano. Julia's is inmiddels ook open, iemand bestelt er de eerste pasta van de dag.

De infobordjes vullen zich met treinen. De laatste schrobmachines verdwijnen van het toneel. "Dames en heren", verscheurt plotseling de omroepstem de stilte in de hal, "de sprinter naar Breukelen en Amsterdam vertrekt over enkele minuten..." Achttien over vijf, spoor 14. Een nieuwe dag op Utrecht CS is begonnen.

Op welke dag werd het oude NS reisinfobord geplaatst?

@JustLikeNico stelt deze vraag via Twitter. Hij bedoelt natuurlijk het grote blauwe bord dat in de oude stationshal hing. Veel treinreizigers

hebben eronder wel eens een afspraakje met iemand gehad. En anders ligt het ritselende geluid van de draaiende lamellen nog wel in de herinnering, dat veroorzaakt werd door het voortdurend verversen van de reizigersinformatie. Het bord heeft gehangen tot 28 oktober 2011. Het werd in 1989 opgehangen, het jaar waarin de stationshal werd uitgebreid vanwege de groeiende reizigersstroom. Een exacte dag viel niet te achterhalen. Het bord hangt nu in het Spoorwegmuseum. Overigens ontwierp kunstenaar John Körmeling onder meer voor Utrecht CS een meeting point: een grote wolk van licht. De bedoeling is dat mensen die elkaar willen ontmoeten, met elkaar afspreken: "Ik zie je onder de wolk." Zoals men vroeger zei: "Ik zie je onder het blauwe bord."